

Oponentní posudek diplomové práce Moniky Čurdové:

PEVNOST JOSEFOV

oponent: Ing.Arch.MgA.Jiří Bíza

Byl jsem požádán o posudek diplomové práce Moniky Čurdové, zpracované na téma umělecké kolonie v pevnosti Josefov. Na úvod musím podotknout, že s prací Moniky jsem se setkal jako oponent její bakalářské práce. Byla to jedna z nejlépe zpracovaných bakalářských prací, které jsem mohl oponovat. O to více mě zajímala úroveň jejího diplomního projektu.

Monika v rámci předdiplomního semináře zpracovala zevrubnou analýzu místa a jeho okolí. Poznala Josefov jako své boty a pro svou další práci vyvodila správné závěry. Samotné řešení úlohy je rozkročeno doširoka. Od urbanistického pojetí hradebního okruhu po principy umístění nábytku v jednotlivých prostorách. Až jsem se musel zeptat, kde se nachází ohnisko celé práce.

Monika zpřístupňuje a otevírá celý pás opevnění. To nejzajímavější z celého města se stává čitelným, prostupným, atraktivním místem. Hradební okruh rozděluje mezi vzdělávací, památkové instituce, výstavní prostory a uměleckou kolonii. Využití pro dané funkce je uvěřitelné (i když spojení památky, se kterou si nevíme rady a uměleckého dění je až velmi časté) a pro město obohacující. Město jako takové zůstává beze změny, akorát v jeho struktuře Monika navrhuje stavbu parkovacího domu. Řešení, které je mi sympatické.

Detailněji Monika rozpracovává uměleckou školu v bastionu 3 a uměleckou kolonii v bastionu 4. Oba úkoly řeší formou drobných stavebních zásahů a stejně jako při práci s hradebním okruhem Monika zejména očisťuje a zpřehledňuje historické budovy. Ty zůstávají jako kostra k zabydlení oběma institucemi. Monika hledá téma pro obě úlohy. Nachází jej v tvorbě mobiliáře jako východiska pro řešení dispozic. V umělecké škole vkládá do jednotlivých prostor objekty tak, že se nedotýkají obvodových konstrukcí. V objektu umělecké kolonie, zřejmě z důvodu odlišení obou institucí volí rozdílný koncept volného, variabilního nábytku. V obou úlohách působí výsledek sice svěže, ale zároveň až příliš univerzálně...vše lze během pár dní zabalit do kontejneru a odvézt kamkoliv jinam. Historický kontext Josefova se tak stává kulisou pro, sice kvalitní, ale přece jen univerzálně působící mobiliář. Nemůžu se ubránit asociaci s výstavnictvím. Řešení je legitimní, rád bych ale viděl třeba jen zmačkané a zahozené skici z procesu, než se Monika dostala k formě očištěné architektury. Chybí mi i detail stavebního a materiálového řešení. Přiložené koláže obtojí samy o sobě jako krásné obrazy. Přesto zůstávají velmi obecné a řešení nepopisují.

Nechtěl jsem se ale dotknout úrovně Moničiny diplomové práce. K výsledku ale nemám větších připomínek a práce je kvalitní a precizní. Na začátku jsem se sám sebe ptal na ohnisko celé její práce, já ho vidím v precizní analýze a urbanistickém řešení. Navrhuji hodnocení A.

V Praze 12.6.2017

Ing.Arch.MgA.Jiří Bíza